

İki Gözüm Kör Sensiz

— keskin2011 · 30 Aralık 2016

Sen bu satırları okurken
Ben çoktan gitmiş olacağım bu şehirden
Arkamdan ağlama sakın
Belki de birbirimizi hiç görmeyecek
Sesimizi bile duymacağız

Boşuna çalacak her gece telin
Arayan ben olmayacağım
Benden asla vaz geçemeyeceksin
Kaprislerin burun kıvrımların
Kalıcı bir huy olarak kalacak sen de

Artık alış bensizliğe çıkar hayatından
Benden önce de bir hayatın vardı senin
Yüreğinde kalıcı olamadım
Hep teğet geçtin beni
Dudaklarının kıyısına varamadı dudaklarım

Gözyaşlarım sanki bir nehir
Sana çıkan tüm yollar kapalı
Karabasan gibi çökme üzerime nolur
O kadar kendini beğenmişsin ki
Ne yapsam yaranamadım sana

Artık sensiz iki gözü kör
Ve öylesine çaresizim işte
Bir insan canından bu kadar mı bezdirilir
Verdiğin acılar çok şiddetli
Hani bana demiştin ya
Çek git hayatımdan dönüşü olmasın gidişinin

Gidiyorum
Nasıl olsa fark etmiyor senin için
Eğer yolumu kaybedersem pusulam olacak hasretin
Saatim yalnızlığı

Takvimler sensizliđi gösterecek bana
Kim bilir
Kaçınıcı rüyayı görüyor olacaksın uykunda
İnsanın kendiyle hesaplaşması ne zormuş
Unutulmuş bir gecenin ortasında ...

Refik
30 . 12 . 2016
İstanbul